

רבי שמעון, בפסוק הזה הספקתי, והוא נסתיר בסוד עליון. ריח - יש ריח ויש ריח. ובמה ריחותם הם. יש ריח שעולה מפתחה למעלה, כמו ריח קרבן, שזהו ריח שעולה וקיים מפתחה זה, עם מהפשלש זה עם זה, עד שהכל נעשה קשור אחד ואור אחד.

יש ריח אחר, וזה מלך הפשיט, שנקרו ריח, שפתוח (ישעה) ובריחו ביראתה. וזה נקרו ריח.

ונקשר בסוד של ריח קרבן. וזה סוד (ייקרא א) אשה ריח ניחח לה. אשה - מחוץ לקשר, וכמוון והאור של צבאות ומחותן של אש, נקבעו באחרים. הריח לבנים מפניו, וזהו שנקשר פנימה ומאריך ב冷漠 הברית הקדושה. וזה נקרו מלך הפשיט, שהוא ריח מאותם הבושים העליונים, שפתוח

בריח בשמים.

ניחח - האור של כל הגוונים העליונים, תפארת ישראל, והיפות של הכל. וזהו נחת הרוח העלונה, שזרחה עליו ומאריכה אליו. לה - למלך של הכל, והכל נקשר זה עם זה, ומאריך זה בזיה, להיות אחד בשמחת הכל בסוד קרבן.

ואם תאמר, הרי האש שהוא מחוץ למקום המקבץ, זהו האש, שמאורה האש מתקצחים פמה עצאות ובמה מחותן, אלו באלו לוחטים בכמה מינים, לכמה צדדים. וכןם התקבצו בסוד הקרבן, ושבו ונכנסו לאש הוז.

משום שכל בעלי המגנים, בעלי דינם. וקשהים, כמו שישב הרגע שיוצוא מן הנחיריים, כשיש מנוחה, למקומו. כמו שהחצות והפתחות הללו מלחטים קמיטים במקומם, כך גם העצאות

עלאה. ריח, אית ריח ואית ריח, ובמה ריחין איינון. אית ריח דסליק מטה לעילא, בגון ריחא דקורבן, דהאי איהו ריחא, דסליק, וקשר קשרין דא בגו דא, ומשלשל דא בדא, עד הדעתbid פולא קשרא חדא, ונהייה חד. אית ריח אחרא ודא איהו מלכא משיחא, דאקרי ריח. דכתיב, (ישעה א) נהיר ביראתה. ודא אקרי ריח. ומתקשרא ברזא דרים קורבן.

וירזא דא (ייקרא א ט) אשה ריח ניחח לה, אשה לבר קישורא, ומזונא נהיר דחילין ומשרין דאסא בטהרונא קמיינין. ריח לגו מיניה, ודא איהו דatkashar לגו, ונהייר ברזא דברית קדישא. ודא אתקורי מלכא משיחא, דאיהו ריח מאינון בוסמין עילאיין, דכתיב בריח בשמים.

ניחח, נהיר דכל גווני עילאיין, תפארת ישראל, ושפירו דכלא. ודא איהו ניחח דרוחא עילאה, דשריא עליה, ונהייר לגביה. לה, למלכא דכולא, וכולא אתקשר דא בדא, ואנהיר דא בדא, למחיי חד בחרווה דכולא, ברזא דקורבן.

יאי תימא, הא אש דאיהו לבר בקמיטון, דא איהו אשה, דמה הוא אש מתקמטן בפה חילין, ובמה משרין, אלין באlein מלחתן, בכמה זוגין, בכמה סטרין. וכולחו ברזא דקורבן אתקמיטו, ותאבו ועאלו בהאי אשא.

בגין דכולהו מاري תריסין, מاري דידיין. ובכד הבין, כמה דרב רוגזא דנפיק מניהרין, بد הו ניחח, לדוכתיה. כמה דאלין חילין ומשרין מלחתן קמיטין באתריהו, הבוי נמי חילין ומשרין עילאיין קדיישין, מاري דנייחא